

Українська Католицька Церква Св.Родина

Парох: о. Микола Олів'ян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

№. 32/18

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

August 12, 2018 / Серпень 12, 2018

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Субота, 11-го Серпня, 2018 р. Св. мчч. Каленика.

5:00 год. вечора – За Парафіан - англ. мовою

6:00 год. вечора – Вечірня

7:00 год. вечора – За Парафіан – укр. мовою (Св. Літургія за Неділю).

Неділя - 11-а по Зісланні Святого Духа, 12-го Серпня, 2018 р. Свв. апт. Сили і Силуана, і тих, що з ними.

Глас 2: Апостол: І до Коринтян 9:2 - 12. / Євангеліє: Мт. 18:23 – 35.

Сьогодні не будуть відправлятися Св. Літургії в нашому храмі – Проща до Слоцсбургу, Н. Й.

Замітка: Цього тижня вічне світло горітиме – За Боже Благословення для Марії Лисик, зам. Надія Москалюк

Понеділок, 13-го Серпня, 2018. Передсвяття походу з чесним і животворящим Хрестом Господнім. Св. і праведного Євдокима.

– Боже Благословення для Марії Лисик з нагоди 70 – их уродин, зам. Родина Москалюк.

Вівторок, 14-го Серпня, 2018. Похід із чесним Древом чесного і животворящего Хреста. Свв. сімох мчч. Макавеїв, і матері їх Соломії, і старця Єлеазара.

Увага: Початок Спасового посту.

– Наш храм відкритий для вашої молитви.

Середа, 15-го Серпня, 2018. Перенесення мощів св. первомч. і архидиякона Стефана.

6:00 год. вечора – За Парафіан - англ. мовою.

Четвер, 16-го Серпня, 2018. Прпп. Ісаакія, Далмата й Фавста.

– Наш храм відкритий для вашої молитви.

П`ятниця, 17-го Серпня, 2018 р. Свв. сімох отроків, що в Ефесі. Св. прпмчч. Євдокії.

6:00 год. вечора – Боже Благословення для Ноя та Марії Сісаванг з Родиною, зам. Родина Саміло

Субота, 18-го Серпня, 2018 р. Передсвяття Преображення.

Св. мч. Євсигнія. Спомин освячення Патріаршого собору Воскресіння Христового в Києві.

6:00 год. вечора – Наш храм відкритий для вашої молитви.

Неділя - 12-а по Зісланні Святого Духа, 19-го Серпня, 2018 р. СВЯТЕ ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДА БОГА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА.

9:00 год. ранку – За Парафіан – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Марії Шафранської та всієї Родина, зам. Родина Шафранських) - укр. мовою.

Увага: Після Св. Літургії посвячення фруктів(перших плодів)

12:00 год. дня - Служба Божа за дітей та батьків – на двох мовах
Увага: Після Св. Літургії посвячення фруктів(перших плодів)

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед або після Св. Літургії та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбути передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35).

Детальніша інформація на фейсбуці:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу 1:30 – 2:15 год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п`ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться **7- го вересня 2018 р.** і розпочнеться **о 8:15 годині вечора.**

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П`ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам`ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослужіння. Це є обов`язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (19 – го серпня 2018 р. о 12:00 год дня) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації до вісника – до 12:00 год кожної п`ятниці.

Заповіт: Пам`ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родина (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім`я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, після Божественних Літургій запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі!

Недільна Пожертва, 5 серпня, 2018 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$160, Тетрапод: \$2, Кава: \$150, Церква: \$15, Вареники: \$24, Свята: \$25, Різне: \$15, **Харитативна Акція: \$225, Пожертва: \$20, Місячна жертва на іпотеку - \$665, Недільна жертва - \$848, Разом - \$2,149.00.**

Дорогі парафіяни! Управа нашої церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любови для нашого храму минулої неділі **5 – го серпня 2018 р.**

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, прийняти час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці **серпня 2018 р.** наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас!

“На многая і благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Надсилаємо вітання новоохрещеному Павлові Любомиру Танчак, синові Андрія та Марії Танчак з нагоди його Хрещення, Миропомазання та прийняття Першого Св. Причастя, яке відбулося 5- го серпня 2018-го р. Б.

2. Майбутні події:

а. Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться **19 серпня 2018 р.Б.**

б. 26 – го Серпня 2018 р. відбудеться наш Парафіяльний Пікнік з нагоди 27 – річниці Незалежності України.

3. Висловлюємо нашу щирю подяку:

а. п. Сенді Мотекю, яка прийшла в п'ятницю 1 – го серпня і добровільно показала дітям з літнього табору як випікати солодке з морквою, а одночасно випікала з ними.

б. п. Мирославові Руснак, який в понеділок 6 – го серпня зремонував нашу сантехніку при парафіяльному центрі, яка потребувала ремонту.

в. Парафіянка, яка бажала залишитись як анонімний жертводавець, неодноразово допомагала у потребах нашої парохії, а також привезла з України ікону для нового церковного престолу.

г. Панство Саміло та наші парохіяни, які бажали не розголошувати їхні імена неодноразово придбали квіти і прикрашували храм на наші недільні Богослуження. **Нехай Бог поблагословить усіх волонтерів та жертводавців і винагородить сторицею**

4. Дорогі парохіяни: Якщо ви вдома маєте подарунки ще не відкриті і мають магазинний квиток, але вони вам непотрібні, звертаємось до вас, якщо бажаєте пожертвувати для листопадового “Chinese Action”. Надіємось на ваші жертви.

5. Дорогі Парохіяни: Прошу звернути увагу на засвічування свічок під час Св. Літургії. Свята Літургія - це безкровна жертва Ісуса Христа, який знову віддає себе на муки заради нашого спасіння на горі Голгофті. Пригадаймо, що Бог сказав Мойсееві: Зніми своє взуття бо місце де ти стоїш святе. Тому з поваги до Богослуження не личиться ходити по церкві і перешкаджати іншим у молитві. Просимо запалювати свічки до або після Богослуження. Дякуємо.

6. Дорогі парафіяни: ми потребуємо почистити декілька комплектів Церковних Риз. Просимо про жертву на виконання цих робіт. Нашим обов'язком є зберігати Божий храм і все, що знаходиться у ньому у відповідному стані. Пам'ятаймо, що Божий храм - це наше життя і місце молитви. Заздалегідь дякую за вашу жертву.

7. Дорогі Парафіяни: Вже є приготована Літургійна Книга на

2019 рік. Всі бажані можуть замовити Св. Літургії як за живих, так і за померлих. Запам'ятаймо: Дорогі Парафіяни: Якщо ви бажаєте замовити Службу Божу за ваших рідних, тоді прошу це зробити заздалегідь, щоб не було непорозуміння. Всі бажані можуть замовити Служби Божі як за живих, так і за померлих, імена за бажанням можна і не зазначати. У віснику писатиме лише «Божественна Літургія».

8. Місійна збірка: звертаємо Вашу увагу на те, що, 26 - го Серпня 2018 р. відбудеться особлива збірка коштів для якої просимо використовувати конверти під назвою “Домашня Місія, які знаходяться у ваших скриньках. Просимо використовувати дані конверти, оскільки Семінарія Св. Василія у Стемфорді отримує фінансову підтримку із цієї збірки (Home Mission).

Стемфордська Харитативна Акція 2018. Кожен член нашої парафії закликається підтримати цю Харитативну Акцію, під проводом нашого Владика Павла Хомницького, ціль якої - \$3,000.00. Наступні парафіяни, які вже підтримали акцію:

\$100.00 – п. Джонатан та п. Алісія Соріано, п. Орест та п. Ненсі Баранські, \$25.00 – п. Сергій та п. Галина Каплун.

Разом зібрано 2,920.00 дол. (Потрібно зібрати 3,000 дол.)

Дякуємо та нехай Господь Бог благословить усіх Вас!

Приклади з життя:

1. У штаті Колорадо лежала на смертній постелі 15-літня дівчина. Її мама померла тоді, коли цій дівчинці було лише 10 років. Крім неї в цій родині було ще четверо молодших дітей. Убогий батько не мав грошей, щоб найняти служницю, тож ця дівчинка на десятому році свого життя почала важко працювати, стала немов матір'ю для своїх двох маленьких братчиків і двох сестричок. Вона готувала страви, прала білизну, порядкувала в хаті. Ця непосильна праця так знищила її здоров'я, що на 15-му році життя вона вмирала. Коли священик приніс вмираючій дівчині святі Тайни, вона з болем серця промовила:

– Отче, я не боюся смерті, але мені дуже сумно й соромно.

– Чому тобі соромно? – запитав священик.

– Від часу, коли моя мама померла, я так була зайнята щоденною працею, що навіть не мала часу для Бога, не мала змоги піти до церкви, тож за час мого короткого життя я нічого доброго не вчинила. Що ж я скажу Ісусові Христові, коли стану перед Ним на суді? – відповіла зажурена дівчина.

Священик ніжно положив свої руки на спрацьовані й мозолями вкриті руки праведної дівчини і з любов'ю промовив:

– Дитинко, тобі не треба буде нічого говорити Ісусові Христові; ти лиш покажеш Ісусові свої спрацьовані руки, а Він дасть тобі небесну нагороду за твою посвяту для родини.

2. МОЛИТВА: Останню ніч на землі св. Йосафат провів у молитві. В день смерті він молився в церкві, співав Утреню. Коли під'юджена товпа кинулася до його помешкання і почала бити слуг, Йосафат лагідно промовив: “Діти, чому ви б'єте моїх слуг? Якщо маєте щось проти мене, ось я”. Коли ж вбивця ударом сокири розбив голову Йосафата, він, заллятий кров'ю, впав на землю і проказав останні слова: “О, мій Боже”. Вмираючи, Йосафат підняв свою архієрейську руку і поблагословив убивць.

3. Одного разу запитав хтось найбільшого філософа і богослова Католицької Церкви, св. Тому Аквінатського, звідки він черпає свою мудрість. А він, вказуючи на клячик до молитви, сказав: “Ось тут, на молитві, черпаю свою мудрість”.

Спілкуймося з Богом, спілкуймося з ближніми:

Якщо взяти у світі, нашому теперішньому світі, ми мало усміхаємось. Усміхаємось не просто за зовнішньою ознакою чи звичкою, а де внутрішня радість? Де твоя внутрішня краса, яка радіє? Де твоє життя, де твій вираз, що ти радієш життю? Мало його побачиш. А чому мало побачиш? А тому, що дуже часто ми проживаємо не своє життя, а чуже. Ми живем життям дітей, світу. Всі живемо їхнім життям, але не своїм. І скорбимо, бо проживаєм їхні труднощі. А де твоє «я»? Ми його ставим на останній план, ми його взагалі ніде не ставим. Звичайно, можна сказати: є заповідь «покласти душу свою за ближніх своїх». І це правда, ця заповідь є. Но це в який момент? У момент небезпеки: коли ближній твій у небезпеці, благородніше померти за нього. Але коли твій ближній у нормальних обставинах, чому ти, забувши за себе, присвячуєш це [життя] комусь? А де ти перед Богом? А якщо немає цього контакту з Богом, то і сум, і скорбота.

Ми ж з вами говорили і повторювали колись, що таке релігія. Нагадаємо собі. Дуже часто кажемо усі – «релігійна людина». Що ж таке «релігія»? «Відновлення зв'язку» [у перекладі з латини]. Практично відновлення зв'язку – з ким? З Богом [і між віруючими в Нього]. Якщо є відновлення зв'язку з Богом, то що таке зв'язок з Богом? Це молитва. Наше спільне служіння Богу. В чому виражалася наша сьогоднішня молитва? Вона виражалася в тому, що ми прославили Бога, співали «Слава во вишніх Богу», прославляли єдинородного Сина, «Хвали, душе моя, Господа» хор співав. Усе це возспівали. І в цій молитві попросили все, що нас турбує: хто здоров'я, хто успіху в справах, хто що, – у кожного своя потреба. Оце і є спілкування з Богом. Але якщо це назвати спілкуванням з Богом, то як часто воно відбувається у нашому житті? Раз на сім днів. Ми приходимо на Літургію раз на сім днів. Так, ми можемо сказати, що «я вдома також молюсь», і це правда. Але наскільки довга ваша молитва? І повна? Якщо «Отче наш» дадуть прочитати, це добре. Ну хто сам-один живе, тому легше. А якщо в сім'ї хтось живе? Або подзвонять, або постукають, або погрюкає щось. І скажіть, що у вас в когось було 15 хвилин вільного часу, це – виняток. Так буває. Але нема того спілкування з Богом. І ти знов забув за себе, і все тому, що скорботу [маєш] на серці своєму. Але ми пам'ятаєм заповідь, яка говорить: «Люби ближнього свого» – як? «Як самого себе». Так ось, зводиться все до чого: навчійся любити себе. Будете ви щасливі – будуть діти щасливі. Ми говорим про відновлення зв'язку і розмову. Але скажіть, діти, яких ви народили, ви часто з ними спілкуєтесь? Ні, ну не в сенсі «Добрий ранок! Ти куди пішов? Подзвони». А ось так – віч-на-віч. Сісти і поговорити про життя. Запитати, якщо це школяр, як наука? Як вчителі? Як друзі? Про що ти думаєш? Ким ти хочеш бути? Ось так. Не два-три слова, а довга розмова. Зрозуміти оце творіння Боже, яке прийшло в світ і яке ми називаємо *наше дитя*, цей індивідуум. І він має свої плани, він має свої думки. А ми ж, думаючи, що все дітям, хата – дітям, робота – дітям, ми за них вчимося, одружуємось, хати за них будуєм. Ще тільки [природних потреб] не виконуємо за них, все остальне – виконуємо. І тоді – протест! Знову ж таки: живемо їхнім життям. А ви ставили питання: «А їм то треба?». Ви їх запитали? Чи ти хочеш те? Чи воно тобі потрібне? Тоді стає питання: «Навіщо ти в житті старався для них, а вони

порозіжались хтозна-куди?». Казав: «Тут хату побудую, тут буде син, тут буде дочка, тут будуть жити внуки. І завершується чим? Сам в потоптаних тапочках живеш в кімнаті для прислуги. А діти – хто де. Навіщо це було?

Я не кажу, що це не треба робити – не дбати про дітей. Треба. Але ви з ними порозмовляйте, що вони хочуть. У чому ви можете допомогти. В чому ви можете бути їм підтримкою. Чи залишитеся самі з собою. Де цей зв'язок? Його нема. Ні з дітьми, ні з Богом нема. А найголовніше – Бог. Нема з Богом зв'язку, нема молитви. Є скоро, швидка молитва, є «Господи, помилуй», є все, но ми не дихаєм молитвою з Богом. В одному монастирі колись причували ченців постійно перебувати в молитві. І [...] коли ченця постригають, йому говорять про те, що «ти повинен постійно, безустанно звершувати Ісусову молитву». Постійно повинен говорити. Молитва звучить так: «Господи Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене грішного». А повинна звучати для того, щоб не приходили пусті думки і людина не думала про себе, про світ, а раділа, була щасливою. Звичайно, досягнути такої висоти дуже важко, і не треба за цим бігати, за такими речами. Але все це підводжує до того, що людина постійно спілкується з Богом, прославляючи Його у своїй молитві. Постійно. Повинна так, в ідеалі. [Але] ж так немає. Чому немає? Самі ми це упустили. Ми не тільки обмежуємо недільний день, бо не всі у храмі. Якщо запитати строго: «Діти ваші де, заради яких ви живете? Зараз, в цю мить?». Добре, діти десь там у справах. Онуки ваші де? От якщо кожен сам у себе запитас: недільний день, а чому вся сім'я не в храмі? Для вас Бог є, для них – нема? Чи для вас є життя і смерть, а для них – нема? Вони що роблять? Ну де вони? Де діти ваші? Питання. Так ось, у вас є з ними зв'язок? Немає. Тому, чи ви будете жити одним життям, а вони – іншим. І будете потім на старість думати, куди себе подіти. І чекати. Зранку встала, на Службу пішла, і ходиш, думаєш: «Як би то додому не повертатися, бо невістка не пускає»... Це я про вас, про тих, з ким спілкуюся. Я не кажу, що це масово. Я кажу, що треба змінювати своє мислення. Навчитися спілкуватися з Богом – перше. Радіти і бути щасливим самим – друге. Навчити дітей на особистому прикладі бути такими щасливими. На особистому прикладі, щоб жила людина одним подихом: всі як один, одна родина, одні духовні цінності, одні переконання. Тоді і спадок є кому передати. І тоді дійсно можна сказати, що діти – це батьки плюс прогрес. Тому сьогодні задумаємось [...] над чим? Що нам частіше треба спілкуватися з Богом: Літургією – у храмі, частою молитвою – вдома. Частою. Не раз на день, не раз увечері. Постійною. Як в кого отримується, але постійною молитвою. І домашнє завдання: прийдіть додому й посадіть те чадо, заради якого ви живете, напроти себе, поставте чай і кажіть: «А що ти хочеш в цьому житті сьогодні? До чого ти прагнеш? Які твої цінності? А що б ти хотів?». Не так – «Дай-но я за тебе зроблю», а – «в чому я тобі можу допомогти?». Не робіть нічого за дітей. Тільки допомагайте, і то в одному випадку: коли вони вас просять. Тому, що народна мудрість говорить: не лізь там, де тебе не просять. Тому будьте помічниками ваших дітей, а не живіть їхнім життям. Тож нехай ваше життя буде радісне, усмінене і ваш добрий приклад – добрим прикладом для ваших дітей та онуків. Щоб вони теж знали, заради чого живуть, були щасливі, радісні й усмінені.

- **Промова Єпископа Михайла до людей**

Св Похід із дровом Чесного і Животворящего Хреста

Було це за князя Андрія Боголюбського, правителя Суздальсько-Ростовської землі, онука Мономаха. (Ім'я його Боголюбський пішло від міста Боголюбова, яке він заснував.) Після смерти свого батька Юрія Довгорукого, у 1156 р. він зійшов на княжий престол у Володимирі над Клязьмою. За розум і справедливість у старовинних літописах його називали "другий Соломон". Помер 1174 р., підступно убитий через особисту помсту. У 1164 р. великий князь пішов війною на болгар, що жили над Волгою. За легендою, перед початком битви князь зі своїм військом ревно молилися перед іконою Пречистої, яку було привезено з Вишгороду. Потім священики несли хрест та ікону перед військом, і Бог поблагословив руський меч, бо дав князеві перемогу над ворогами. Коли всі повернулися до табору, то побачили, що образ Пречистої сяє незвичайним світлом. Сталося це 1 серпня, в роковини хрещення Київської Русі, за святого Володимира. У той же час грецький імператор Мануїл I (1143-1180) так само наказав нести хрест та ікону Богородиці перед військом у битві з невірними сарацинами і розбив їх ущент. Обидва правителі, Андрій та Мануїл, дізнавшись взаємно про чудесну допомогу Пречистої, постаралися про те, щоб пам'ять цього чудесного покрови і допомоги, яку християни отримали у війні проти поган, вшанували як святковий день. Напередодні празника патріарх у Царгороді урочисто переносив святий хрест із царської палати до храму святої Софії, тому і нині обходимо передпразденство цього празника. На сам празник священик переносить хрест із престолу на тетрапод, щоб вірні могли поклонитися животворній силі Господнього хреста. А оскільки Українська Церква вшановує сьогодні також і пам'ять хрещення Русі, то в цей день відбувається посвячення води.

Пам'ять сімох святих отроків, що в Ефесі – 17 серпня

Відбувалося це в часи одного з найбільших мучителів християн, імператора-кровопивці Деція (249-251). Потоками лилася християнська кров, у страшних муках гинули тисячі вірних, не згасали вогні, на яких їх спалювали живцем, і не зменшувалося число тих, хто сміливо і радісно йшов на смерть заради свого Бога і Спасителя. Лютий Децій прибув до міста Ефесу. Серед багатьох інших привели до нього на суд сімох юнаків із найзнаменитіших родин міста – Максиміліяна, Діонісія, Ямвлиха, Мартина, Антонина, Йоана і Маркела. Вони сміливо визнали, що є християнами і що готові прийняти найтяжчі муки та смерть задля Імени Христа Спасителя. Децій, дарма що лютий звір, дав їм час подумати до свого повернення, він на кілька днів вирушав у дорогу і велів їх поки що відпустити на свободу. Усі семеро юнаків сховалися в печері на горі. Тут вони гаряче молилися до Господа Бога і готувалися до мученицької смерті. Через кілька днів послали Ямвлиха купити хліба. Той, прийшовши з міста, сказав їм, що Децій уже повернувся і наказав привести їх усіх. Вони стали ще ревніше молитися до Бога, а після молитви знеможени заснули. Децій довідався, що юнаки переховуються в печері, і наказав вхід до печери закидати каміннями, щоб святих мучеників заморити голодом. Двоє слуг імператора, на ім'я Теодор і Руфин, що були християнами, за тодішнім звичаєм потай записали на табличці з олова життя, імена і день смерті святих мучеників, і

кинули ту табличку всередину печери, перш ніж її замурували. Минуло близько двісті років. Хрест Христовий переміг поганство, свята віра вийшла з катакомб; на місцях, де стояли поганські божниці, тепер возносилися прекрасні святині. На престолі Царгорода сидів імператор Теодосій II. Однак Христова Церква завжди змушена була вести боротьбу. Замість поганства постали ересі; так, з аріяньської єресі виникла інша, що відкидала правду про воскресення мертвих. У 425 р. єпископом в Ефесі був Мемнон. Гора, в якій було замуровано отроків, належала тоді одному міщанину на ім'я Адолій. Він хотів коло гори поставити муровану кошару для овець, і велів рубати камінь з гори. А робітники під час праці відвалили вхід до печери, в якій спало семеро святих братів. Брати прокинулися і стали до молитви, переконані, що спали одну ніч. А помолвшись, стали радитися, що їм робити, і вирішили скріпити себе молитвою, а потім добровільно стати перед Децієм і прийняти вінок мучеників. Та спочатку послали Ямвлиха купити хліба і звідати, що діється в місті. Іде він й очам не вірить. При дорозі стоять хрести; люди, що ідуть назустріч, якимось дивно вдягнені, й усі голосно вітають його словами: "Слава Ісусу Христу!" І місто не те, що було: інші доми, інші вулиці, видно церкви. Що сталося? Чи Бог чудесним способом переніс їх за ніч в іншу землю, де вільно визнавати Христову віру? Узяв буханець хліба, заплатив срібним грошем, а торговці оглядають гріш і дивуються, бо ж гріш той старий, ще з давніх-давен. Збіглися люди, оглядають юнака, дивно одягненого й нікому невідомого; дивується й він, бо ж ще вчора знав майже кожну дитину, а нині не видно ні брата, ні батька, ні кого знайомого – скрізь чужі люди. Повели юнака до старости міста, дали знати і єпископові. Питає староста юнака, хто він і звідки має старі гроші? А той відповідає, що він з Ефесу, а гроші має від свого батька, і називає його ім'я. Та про такого чоловіка тут ніхто не чув. Одні почали думати, що він не при тямі, інші бачили тут щось підозріле, і вже хотіли взяти святого юнака на муки, щоб дізнатися правду. Тоді Ямвлих запитав: "Скажіть мені, чи живе ще імператор Декій?" І розповів їм свою і тих, що були з ним у печері, історію. Єпископ перший зрозумів, що Бог чудесним способом показує і стверджує тайну воскресіння мертвих; усі поспішили до печери, і там застали шістьох юнаків, що славили Господа, а ще знайшли табличку, яку написали Теодор і Руфин. Послали зразу листа до імператора, а той хутко прибув подивляти силу Божу і поклонився святим мученикам, яких Бог через стільки років пробудив до життя. А вони, ті юнаки, не припиняли молитися і через кілька днів – здається, що через сім, – 22 жовтня (тому Христова Церква вшановує їх пам'ять також і в цей день) заснули вічним сном. Імператор наказав зробити сім срібних домовин і в них покласти тіла святих. Він хотів забрати їх до Царгорода, та уві сні вони явилися йому і попросили лишити їх у печері. Так і зробили. Святих сімох отроків почитали як на Сході, так і на Заході: багато церковних письменників згадують про це докладно. Західні письменники згадують, що бачили нетлінні мощі святих сімох юнаків, одягнених у тонкі шовкові і полотняні одяги. У підніжжя гори Пріон, поблизу Ефесу, і сьогодні показують печеру сімох сплячих святих.

І. Я. Луцук, "Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013.